

D E C I Z I E

01 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Victor Parlicov,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva lui Parlicov Victor, intervenienți accesorii Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, Portalul de știri „Unimedia” și Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău gaz” cu privire la apărarea reputației profesionale în activitatea de întreprinzător cu obligarea dezmințirii informației răspândite și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, casată hotărârea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție din 14 august 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă:

La 31 ianuarie 2014, SA „Molovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Parlicov Victor, intervenienți accesorii Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, Portalul de știri „Unimedia” și Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău gaz” cu privire la apărarea reputației profesionale în activitatea de întreprinzător cu obligarea dezmințirii informației răspândite și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii SA „Molovagaz” a invocat că la 24 decembrie 2013 în cadrul emisiunii „Alb & Negru” pe site-ul Unimedia, Victor Parlicov, în calitate de director general al ANRE a făcut declarații prin care a susținut precum că, „...persoane care au fost implicate nemijlocit la scrierea de scrisori anonime în adresa mea, articole prin ziare, comentarii pe blog-uri sau pe nu știu ce, persoane foarte apropiate de conducerea Moldovagaz, foarte apropiate, care au, fie au lucrat împreună anterior, fie au lucrat în birouri, în companii să spunem așa diferite, dar în birouri alături”, și „...atacul acesta informațional care a fost, eu am toate, toate să spunem așa, argumentele și documentele confirmate din materialele dosarului cred că a fost comandat de cineva foarte apropiat de conducerea SA „Moldovagaz””.

Prin urmare, invocând prevederile art. 10 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, susține că, dreptul la apărarea reputației profesionale constituie un drept constituțional al persoanelor juridice și concomitent, constituie o garanție a efectivității lor, drept garantat și realizabil, realizat atât prin prisma normelor legale naționale cât și internaționale.

În același sens menționează normele art. art. 15, 32, 54 din Constituția RM, prevederile art. 16 din Codului Civil în conformitate cu care orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale. Orice persoană este în drept să ceară dezmințirea informației ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională dacă cel care a răspândit-o nu dovedește că ea corespunde realității și reglementările Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010.

Astfel, susține că în conformitate cu art. 26 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană este în drept să ceară în instanța de judecată dezmințirea relatărilor false și defăimătoare cu privire la fapte, iar conform Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, libertăți a căror executare presupune îndatoriri și responsabilități și poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau securitatea publică.

Iar, întru respectarea dispozițiilor art. 24 al Legii cu privire la libertatea de exprimare, afirmă că invocările lui Victor Parlicov constituie o informație cu privire la unele fapte ce nu și-au găsit confirmarea, respectiv, este falsă, defăimătoare ce degerează reputația profesională a SA „Moldovagaz”.

Consideră că acțiunile pârîului constituie o faptă culpabilă în rezultatul căreia a fost cauzat un prejudiciu ce se manifestă prin efecte negative de ordin personal nepatrimonial survenite în rezultatul încălcării dreptului subiectiv la reputația profesională, reglementat de prevederile art. 16 Cod civil și ale Legii cu privire la libertatea de exprimare.

Mai mult de atât, invocând prevederile art. 1398 Cod civil, menționează că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Totodată, cu referire la condițiile și temeiurile de angajare a răspunderii civile, indică existența faptei ilicite, manifestată prin răspândirea de către pârât a informației denigratoare care aduce atingere reputației profesionale a SA „Moldovagaz”, prejudiciul manifestat prin consecințe dăunătoare cu caracter personal nepatrimonial ale faptei ilicite, astfel, pârâtul a adus atingere unui drept subiectiv al reclamantei și anume dreptul la respectul reputației profesionale, legătura causală dintre prejudiciu și fapta ilicită, care se manifestă prin faptul că informația cu caracter denigrator dacă nu ar fi fost răspândită nu s-ar fi adus nici o lezare a reputației și vinovăția autorului prejudiciului, care la caz se manifestă prin intenție directă, pârîtul fiind conștient de faptul că prin răspândirea informației respective v-a leza dreptul la reputația profesională.

În drept reclamantul își întemeiază cerințele în baza art. art. 7 alin. (1, 2), 10 alin. (2) 15 alin. (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare și art. art. 10, 11. (2, 15 alin. (2), 16 alin. (8) și 1423 Cod civil.

Solicită SA „Moldovagaz” declararea ca fiind falsă și defăimătoare informația răspândită de către Vitor Parlicov la data de 14 decembrie 2013 în emisiunea „Alb &

Negru” difuzată pe siteul www.unimeida.md și anume următoarele fraze: „...persoane care au fost implicate nemijlocit la scrierea de scrisori anonime în adresa mea, articole prin ziare, comentarii pe blog-uri sau pe nu știu ce, persoane foarte apropiate de conducerea Moldovagaz, foarte apropiate, care au, fie au lucrat împreună anterior, fie au lucrat în birouri, în companii să spună așa diferite, dar în birouri alături”, „...atacul acesta informațional care a fost, eu am toate, toate să spunem așa, argumentele și documentele confirmate din materialele dosarului cred că a fost comandat de cineva foarte apropiat de conducerea SA „Moldovagaz””.

La 30 iunie 2014, SA „Moldovagaz” a depus o cerere de concretizare a cerințelor înaintate împotriva lui Parlicov Victor, intervenient accesoriu Portalul de știri „Unimedia”, invocând că în conformitate cu art. 18 alin. (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, este în drept să indice exact relatările cu privire la faptele a căror dezmințire o solicită.

Astfel, solicită obligarea lui Parlicov Victor să dezmințe informația răspândită conform textului „Eu, Victor Parlicov declar că, conducerea Moldovagaz nu are nici o implicație nemijlocită în atacul informațional, scrisorile anonime, articolele din ziare sau comentariile de pe blog-uri la adresa mea, iar declarațiile mele în acest sens din 24.12.2013, făcute în cadrul emisiunii „Alb & Negru” pe site-ul Unimedia, sunt false”, pe site-ul Unimedia, în cadrul aceleiași emisiuni „Alb & Negru” sau dacă această emisiune nu mai există, la una similară pe același site Unimedia în termen de 15 zile de la devenirea definitivă a hotărârii instanței de judecată, obligarea pîrîtului să-și ceară scuze în mod public de la conducerea SA „Moldovagaz” pentru expresia „atacul ăsta informațional... a fost comandat de cineva foarte apropiat de conducerea Moldovagaz, scuzele urmînd a fi exprimate prin fraza exactă: „Eu, Victor Parlicov, îmi cer scuze publice față de conducerea Moldovagaz, pentru expresia „atacul ăsta informațional... a fost comandat de cineva foarte apropiat de conducerea Moldovagaz declarată în cadrul emisiunii „Alb & Negru” din data de 24 decembrie 2013, pentru site-ul Unimedia” în termen de 15 zile de la devenirea definitivă a hotărârii instanței de judecată și încasarea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție din 14 august 2014, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, a fost admis apelul declarat de către SA „Moldovagaz”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind declarate false și defăimătoare informațiile răspândite de către Victor Parlicov la data de 24 decembrie 2013 în emisiunea „Alb & Negru” difuzat pe site-ul Unimedia.md și anume următoarele fraze: „...persoane care au fost implicate nemijlocit la scrierea de scrisori anonime în adresa mea, articole prin ziare, comentarii pe blog-uri sau pe nu știu ce, persoane foarte apropiate de conducerea Moldovagaz, foarte apropiate, care au, fie au lucrat împreună anterior, fie au lucrat în birouri, în companii să spună așa diferite, dar în birouri alături”; și „...atacul acesta informațional care a fost, eu am toate, toate să spunem așa, argumentele și documentele confirmate din materialele dosarului cred că a fost comandat de cineva foarte apropiat de conducerea SA „Moldovagaz”. A fost obligat Victor Parlicov să dezmințe în cel puțin 15 zile de la data întări în vigoare a prezentei hotărâri informația dată la emisiunea „Alb & Negru” pe site-ul Unimedia.md informația menționată și încasat din contul lui Victor Parlicov în beneficiul SA „Moldovagaz” prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei.

La data de 30 martie 2015, Victor Parlicov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este emisă cu încălcarea gravă a legislației în vigoare, examinând pricina în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul data și ora ședinței de judecată, iar ca urmare i-a fost îngrădit în mod repetat și flagrant dreptul la apărare, ceea ce prin prisma prevederilor art. 432 alin. (3) lit. b) CPC, constituie temei de casată a deciziei pronunțate.

Mai mult decât atât, în cadrul examinării cauzei, instanța de apel a ignorat prevederile pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 09 din octombrie 2006 cu privire la aplicarea legislației despre apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale a persoanelor fizice și juridice și a lăsat fără apreciere faptul că în cazul în care informația a fost răspândită de către un angajat în legătură cu exercitarea obligațiilor de serviciu, în numele unității angajatoare la care activează, în calitate de pîrît va fisura unitatea angajatoare, iar persoana va putea fi atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Or, SA „Moldovagaz” indicînd că Victor Parlicov, în calitate de director general al ANRE a făcut declarații, urma să depună cererea de chemare împotriva ANRE, iar dînsul să fie atras în proces în calitate de intervenient accesoriu.

La fel, susține că instanța de apel a interpretat eronat legea, iar la pronunțarea deciziei a apreciat unilateral circumstanțele cauzei și s-a expus doar pe marginea argumentelor invocate de apelant.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 28 ianuarie 2015, a fost expediată în adresa părților la data de 09 februarie 2015, fapt ce se confirmă scrisoarea de însoțire nr. 2ac-857/14 (f.d. 58 Vol. II), însă date care ar confirma și recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 martie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de către Parlicov Victor, de a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Fiind investită cu examinarea pricinii în cauză, avînd ca obiect apărarea reputației profesionale în activitatea de întreprinzător cu obligarea dezmințirii informației răspândite și încasarea prejudiciului moral, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, dispunînd respingerea cerințelor înaintate de SA „Moldovagaz”.

Întru susținerea poziției sale, prima instanță a concluzionat că în cadrul examinării cauzei reclamantul nu a prezentat nici o probă ce ar confirma faptul că

afirmațiile lui Parlicov Victor din cadrul emisiunii „Alb& Negru” a avut vre-un efect asupra percepției publicului cu privire la reputația profesională a SA „Moldovagaz”.

Judecând apelul declarat de către SA „Moldovagaz” Petru, instanța de apel a ajuns la concluzia admiterii apelului, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii.

În susținerea soluției date, instanța de apel a reținut prevederile Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, art. 32 din Constituția RM, art. 16 și art. 1398 din Cod civil, concluzionând că informația expusă de Parlicov Victor la data de 24 decembrie 2013, în cadrul emisiunii „Alb&Negru” denigrează reputația profesională a SA „Moldovagaz” iar expunerea acestor informații în cadrul emisiunii „Alb&Negru” se califică drept acțiuni de răspîndire a informației, în rezultatul cărora a fost știrbită reputația profesională a SA „Moldovagaz” și a cauzat persoanei juridice la care se referă un prejudiciu moral manifestat prin consecințe dăunătoare cu caracter personal nepatrimonial ale faptei ilicite, ce au adus atingerea unui drept subiectiv al SA „Moldovagaz” și anume dreptul la respectul reputației profesionale.

Instanța de recurs constată, însă, că deși la soluționarea pricinii au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel cu privire la netemeinicia hotărârii primei instanțe sunt incorecte, rezultate din aplicarea greșită și interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material aplicabile la caz, precum și aprecierea incorectă a probelor prezentate.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine că la data de 24 decembrie 2013, în cadrul emisiunii „Alb&Negru” pe site-ul Unimedia, Parlicov Victor în calitate de director general al ANRE a făcut declarații prin care a susținut că „...persoane care au fost implicate nemijlocit la scrierea de scrisori anonime în adresa mea, articole prin ziare, comentarii pe blog-uri sau pe nu știu ce, persoane foarte apropiate de conducerea Moldovagaz, foarte apropiate, care au, fie au lucrat împreună anterior, fie au lucrat în birouri, în companii să spune așa diferite, dar în birouri alături”, și „...atacul acesta informațional care a fost, eu am toate, toate să spunem așa, argumentele și documentele confirmate din materialele dosarului cred că a fost comandat de cineva foarte apropiat de conducerea SA „Moldovagaz””.

Tot materialul probator atestă că SA „Moldovagaz” invocînd că prin declarațiile făcute la 24 decembrie 2013 în cadrul emisiunii „Alb&Negru” pe site-ul Unimedia de Parlicov Victor, s-a referit la SA „Moldovagaz” ca întreprindere și conștient a făcut trimitere la dl. Gusev care este asimilat cu SA „Moldovagaz”, ponegrind astfel intenționat imaginea întreprinderii în ansamblu.

Conform art. 3 alin. (1), (2) și (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercițarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrîngerii prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În conformitate cu art. 7 alin. (1) și (2) al Legii menționate, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația este falsă, defăimătoare și dacă permite identificarea persoanei vizate de informație.

Iar, reieșind din prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Codul civil, orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale. Orice persoană este în drept să ceară dezmințirea informației ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională dacă cel care a răspîndit-o nu dovedește că ea corespunde realității.

În interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobîndită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate. Respectiv, orice atingere adusă demnității și reputației persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.

Totodată, instanța de recurs reține că, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale.

În acest context la caz prezintă relevanță și prevederile art. 24 al Legii cu privire la libertatea de exprimare în conformitate cu care, sarcina probațiunii este pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pîrîtul a răspîndit informația, îl vizează și este defăimătoare, informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă, sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient, existența și cuantumul prejudiciului cauzat.

Însă după cum se constată la caz, SA „Moldovagaz”, contrar prevederilor legale menționate nu a demonstrat prin probe concludente în ce mod declarațiile făcute de Parlicov Victor la 24 decembrie 2013 în cadrul emisiunii „Alb&Negru” pe site-ul Unimedia la adresa SA „Moldovagaz” a ponegrit și a defăimat imaginea întreprinderii, sau au avut vre-un efect asupra percepției publicului cu privire la reputația profesională a acesteia.

La capitolul dat necesită a fi remarcat și faptul că avînd în vedere poziția dominantă a SA „Moldovagaz” pe piața Republicii Moldova nu poate fi pusă la îndoială importanța prestigiului și reputației acesteia, însă simplele afirmații ale SA „Moldovagaz” asupra efectului pe care l-au avut declarații lui Parlicov Victor, asupra percepției publicului cu privire la reputația și prestigiul SA „Moldovagaz” nu sunt suficiente pentru a constata că Victor Parlicov i-a adus atingerea reputației și i-a lezat grav imaginea acestuia.

Sub acest aspect, se reține drept corectă mențiunea primei instanțe cu privire la netemeinicia cerințelor SA „Moldovagaz” cu privire la apărarea reputației profesionale în activitatea de întreprinzător, or, în cadrul examinării nu s-a constatat că declarațiile făcute de Parlicov Victor la data de 24 decembrie 2013 în cadrul emisiunii „Alb&Negru” pe site-ul Unimedia.md Parlicov Victor și anume „... persoane care au fost

implicate nemijlocit la scrierea de scrisori anonime în adresa mea, articole prin ziare, comentarii pe blog-uri sau pe nu știu ce, persoane foarte apropiate de conducerea Moldovagaz, foarte apropiate, care au, fie au lucrat împreună anterior, fie au lucrat în birouri, în companii să spună așa diferite, dar în birouri alături”, și „...atacul acesta informațional care a fost, eu am toate, toate să spunem așa, argumentele și documentele confirmate din materialele dosarului cred că a fost comandat de cineva foarte apropiat de conducerea SA „Moldovagaz”” poartă un caracter denigrator și au fost făcute intenționat cu conștiință și în scopul de a leza reputația profesională a SA „Moldovagaz”.

Instanța de apel, însă, concluzionând că cerințele SA „Moldovagaz” sunt întemeiate și urmează a fi admise deoarece afirmațiile făcute de Parlicov Victor la data de 24 decembrie 2013 în cadrul emisiunii „Alb&Negru” de pe site-ul Unimedia.md, se califică ca răspîndire de informații ce denigrează reputația profesională a SA „Moldovagaz” la data de 24 decembrie 2013, a ignorat prevederile art. 3 din Legea cu privire la libertatea de exprimare care statuează că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, drept care cuprinde libertatea de a căuta de a primi și de a comunica fapte și idei și care este consfințit și de art. 10§1 CEDO, care reglementează că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare.

Or, deși instanța de apel corect a reținut că dreptul la liberă exprimare nu este nelimitat, însă nu a ținut cont și de faptul că conform paragrafului 2 al art. 10 CEDO, exercitarea libertății de exprimare presupune anumite obligații și responsabilități, ce sunt de o importanță majoră în cazul atacului asupra reputației unor persoane private.

Astfel, pentru a se stabilit dacă a fost defăimată reputația profesională în raport cu libertatea de exprimare prin prisma standardelor CEDO, este necesar de a fi aplicată procedura triplului test și a verifica dacă ingerința în libertatea de exprimare este prevăzută de lege, dacă are un scop legitim și dacă este necesară într-o societate democratică.

Prin urmare, raportînd cele expuse la circumstanțele cauzei instanța de recurs remarcă că reputația profesională a SA „Moldovagaz” nu a fost prejudiciată prin acțiunile lui Parlicov Victor, iar ingerința în dreptul lui Parlicov Victor în libertatea de exprimare nu a fost necesară într-o societate democratică.

În circumstanțele relatate sunt întemeiate și concluziile primei instanțe și în partea respingerii pretențiilor SA „Moldovagaz” cu privire la repararea prejudiciului moral.

Or, dat fiind faptul că în speță nu a fost probat faptul lezării reputației profesionale a SA „Moldovagaz”, respectiv, se constată că acesta nu a fost prejudiciat nici moral, mai mult că contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, care indică că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, intimatul nu a prezentat probe incontestabile și pertinente în acest sens.

În conexiunea celor expuse se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când prima instanță în mod temeinic și legal a respins acțiunea SA „Moldovagaz” ca neîntemeiată.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Parlicov Victor întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Parlicov Victor.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015 și se menține hotărârea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție din 14 august 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva lui Parlicov Victor, intervenienți accesorii Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, Portalul de știri „Unimedia” și Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău gaz” cu privire la apărarea reputației profesionale în activitatea de întreprinzător cu obligarea dezmințirii informației răspândite și încasarea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva